

DOSTLUK VE KİBARLIK

Rüzgâr bir gün Güneş'e, kendisinin ondan daha güçlü olduğunu ileri sürdü ve bu savını kolaylıkla kanıtlayabileceğini söyledi. "Şuradaki yaşlı adamı görüyor musun?" dedi. "Kuvvetlice estiğimde onun sırtındaki paltoyu, senden daha çabuk söküp, alabilirim." Güneş, rüzgârın bu sözlerini duyunca onunla yarışa girmeyi kabul etti ve bir bulutun arkasına çekilerek, rüzgârın yapacaklarını seyretmeye hazırlandı.

Meydanın kendisine kaldığını gören rüzgâr, bir fırtına gücüyle esmeye başladı. Fakat şiddetini arttırdıkça, yaşlı adam da paltosuna o kadar daha sıkı sarıldı. Rüzgâr, bu işi başaramayacağını anlayınca yarışı bırakmak zorunda kaldı. Onun tüm yaptıklarını bulutun arkasından izleyen Güneş, rüzgârın yarıştan vazgeçmesi üzerine bulutun arkasından sıyrıldı ve büyük bir sevecenlikle yaşlı adama bakarak, ona tüm içtenliğiyle

sımsıcak bir biçimde gülümsemeye başladı.

Güneş'in sıcaklığını giderek arttırması karşısında yaşlı adamın yüzünde bir rahatlama ifadesi belirdi. Sırtından paltosunu çıkardı ve arkasındaki tümseğe yaslanarak, Güneş'in karşısında keyifle uzandı.

Güneş, daha güçlü olduğunun bu kanıtı karşısında rüzgâra bir de şu öğütte bulundu :

"Dostluk ve kibarlık, her yerde ve her zaman kabalık ve zorbalıktan daha güçlüdür."

(Yazar : Bora Çıracı)